

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 804

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 16 august 2022

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 123 din 15 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul penal	2-5	1.004.	— Hotărâre privind aprobarea Planului de restructurare operațională a Societății ROMAERO — S.A. pentru perioada 2022—2031	13
Decizia nr. 225 din 28 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din capitolul VIII al anexei nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	5-7	1.026.	— Hotărâre privind trecerea unei suprafețe de 22,8774 ha teren cu destinație agricolă din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate	14
Decizia nr. 302 din 18 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 2, în special, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și ale art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	8-13		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		23.	— Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 iulie—23 august 2022	15
		24.	— Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2022	15
		25.	— Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii în valută începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2022	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 123**

din 15 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.269/212/2017 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.259D/2019.

2. La apelul nominal lipsește partea, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, reține că motivele de neconstituționalitate invocate vizează, mai degrabă, interpretarea și aplicarea textului de lege criticat, iar Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017 nu este incidentă în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.269/212/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată din oficiu, cu ocazia soluționării apelului formulat împotriva unei sentințe penale, prin care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal, constând în fapta acestuia de a conduce pe drumurile publice un tractor rutier înmatriculat, neavând permis de conducere al autovehiculelor din categoria corespunzătoare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia reține că situația persoanei care conduce pe drumurile publice un tractor rutier înmatriculat, posedând permis de conducere pentru o altă categorie de vehicule, fără însă a poseda permis de conducere pentru categoria de vehicule în care se încadrează tractorul rutier este similară — în lumina considerentelor, dar și a dispozitivului Deciziei Curții Constituționale nr. 224 din 4 aprilie 2017 — cu situația persoanei care conduce pe drumurile publice un tractor agricol sau forestier, dar care nu posedă permis de conducere pentru nicio categorie de vehicule. Consideră că această similaritate a

situației premisă impune legiuitorului — în lipsa unor motivări obiective și raționale — aplicarea unui tratament nediferențiat tuturor subiecților de drept aflați în situațiile anterior expuse. Invocă pasivitatea legiuitorului în ceea ce privește punerea de acord a normei de incriminare de la art. 335 alin. (1) din Codul penal cu dispozițiile Constituției, raportat la excepția de neconstituționalitate admisă prin Decizia Curții Constituționale nr. 224 din 4 aprilie 2017. Arată că situația de discriminare nerezonabilă și contrară dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție a fost menționată în paragraful 38 al deciziei precizate, fără însă a afecta condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză, în măsura în care Curtea Constituțională nu a extins obiectul sesizării și cu privire la dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul penal. Susține că deficiența de reglementare cuprinsă în art. 335 alin. (2) din Codul penal generează o stare de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 16 din Legea fundamentală, cu același conținut ca și cea referitoare la prevederile art. 335 alin. (1) din Codul penal, astfel cum s-a reținut în Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017, așa încât apreciază că se impune ca excepția de neconstituționalitate invocată să fie soluționată de Curtea Constituțională cu aceeași finalitate și sub aceleași argumente.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale. În acest sens, reține că prin normele penale criticate legiuitorul a incriminat conducerea oricărui vehicul de către o persoană cu permis de conducere necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul, al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România. Consideră că termenul „vehicul” se referă la o categorie generală ce include atât autovehiculele, cât și tractoarele agricole sau forestiere, aspect ce reiese din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 6 pct. 6, 30 și 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Totodată, reține că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul penal trebuie interpretate în acord cu dispozițiile art. 20 alin. (1) și ale art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Apreciază că norma legală criticată nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 din Constituție. Circumstanțele stabilite subiecților normei juridice — persoane care conduc un tractor agricol sau forestier în cele două variante ale normei incriminatoare ale art. 335 alin. (1) și art. 335 alin. (2) din Codul penal — justifică în mod obiectiv și rezonabil tratamentul juridic diferit, în condițiile în care principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul penal, având următorul conținut: *„(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.”*

11. În opinia autoarei excepției, normele penale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că — analizând critica potrivit căreia dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul penal și ale art. 6 pct. 6 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, sunt neconstituționale, întrucât exclud tractoarele din categoria autovehiculelor, și, în aceste condiții, fapta de a conduce un tractor pe drumurile publice, fără a deține permis de conducere, nu constituie infracțiune — a pronunțat Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 9 iunie 2017, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 335 alin. (1) din Codul penal, care nu incriminează fapta de conducere pe drumurile publice a unui tractor agricol sau forestier, fără permis de conducere, este neconstituțională.

13. În considerentele deciziei menționate, Curtea a reținut că prevederile art. 6 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 stabilesc înțelesul noțiunii de „autovehicul”, care include *„orice vehicul echipat cu motor de propulsie, utilizat în mod obișnuit pentru transportul persoanelor sau mărfurilor pe drum ori pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau mărfurilor”*, iar teza a doua a art. 6 pct. 6 din ordonanță prevede, în mod expres, că *„Vehiculele care se deplasează pe șine, denumite tramvaie, precum și tractoarele agricole sau forestiere nu sunt considerate autovehicule.”* Curtea a observat că această soluție legislativă este rezultatul modificării și completării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prin art. 1 pct.1 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 29 august 2014, prin care s-au transpus în legislația națională prevederile art. 4 alin. (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 403 din 30 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, Curtea a constatat că, în acord cu dispozițiile art. 4 alin. (4) din Directiva 2006/126/CE, soluția legislativă cuprinsă în prevederile art. 6 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 exclude tractoarele agricole sau forestiere din categoria autovehiculelor.

14. Totodată, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul penal, având denumirea marginală *„Conducerea unui vehicul fără permis de conducere”*,

„Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani”. Sub acest aspect, Curtea a observat existența unei neconcordanțe între denumirea marginală a art. 335 din Codul penal, care face referire la noțiunea de „vehicul”, și cuprinsul reglementării art. 335 alin. (1) din Codul penal, care utilizează limitativ noțiunile de „autovehicul” și „tramvai”, acesta din urmă reprezentând, potrivit art. 6 pct. 6 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, un vehicul. Așa încât, având în vedere că, potrivit art. 6 pct. 6 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, tractorul agricol sau forestier nu este considerat „autovehicul”, iar în cuprinsul art. 335 alin. (1) din Codul penal, soluția legislativă nu se referă și la tractoarele agricole sau forestiere, Curtea a constatat că fapta de conducere a unui asemenea vehicul pe drumurile publice, fără a deține permis de conducere, nu se încadrează în ipoteza normativă prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal.

15. În aceste condiții, Curtea a constatat că fapta de conducere pe drumurile publice a unui tractor agricol sau forestier, fără a deține permis de conducere, rămâne în afara oricărei sancțiuni penale, iar această situație a intervenit ca urmare a redefinirii în legislație a noțiunii de „autovehicul” și excluderii exprese a *„tractoarelor agricole și forestiere”* din categoria autovehiculelor.

16. Curtea a precizat că în cazul art. 335 alin. (1) din Codul penal nu este vorba doar despre o simplă opțiune a legiuitorului, expresie a prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, potrivit căreia *„Prin lege organică se reglementează: (...) h) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora”*, ci despre o omisiune legislativă cu relevanță constituțională, care atrage competența instanței de contencios constituțional de a proceda la corectarea acesteia pe calea controlului de constituționalitate.

17. În aceste condiții, Curtea a reținut că omisiunea includerii tractoarelor agricole și forestiere în ipoteza normativă a art. 335 alin. (1) din Codul penal echivalează cu dezincriminarea faptei de conducere a unui asemenea vehicul pe drumurile publice, fără a deține permis de conducere. Or, dacă asemenea fapte nu sunt descurajate prin mijloacele dreptului penal, are loc încălcarea valorilor fundamentale, ocrotite de Codul penal, precum statul de drept, în componentele sale referitoare la apărarea ordinii publice și a siguranței publice, drepturile și libertățile cetățenilor, respectarea Constituției și a legilor, care sunt consacrate prin art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală printre valorile supreme. De asemenea, Curtea a reținut că, prin absența reglementării ca infracțiune a faptei de conducere a unui tractor agricol sau forestier pe drumurile publice fără permis de conducere, legiuitorul a afectat protecția penală acordată unor valori sociale deosebit de importante, precum siguranța circulației pe drumurile publice, cu consecințe majore asupra vieții și integrității corporale a persoanelor, valori protejate prin art. 22 din Constituție.

18. Totodată, în paragrafele 37 și 38 ale Deciziei nr. 224 din 4 aprilie 2017, Curtea a constatat că, în contradicție cu dispozițiile art. 16 din Constituție, soluția legislativă cuprinsă în art. 335 alin. (1) din Codul penal generează discriminări, fără a exista vreun motivare obiectivă și rațională care să le justifice. În acest sens, Curtea a constatat că este în afara oricărui argument juridic rațional și rezonabil ca o persoană care posedă permis de conducere, acordat pentru altă categorie decât tractoarele agricole sau forestiere, și care conduce un asemenea vehicul pe drumurile publice să poată avea calitatea de subiect activ al infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal, în timp ce o persoană care nu deține deloc permis de conducere și care conduce pe drumurile publice un tractor agricol sau forestier să nu fie sancționată penal. Nimic nu justifică apariția unei diferențieri între cele două categorii și aplicarea unui tratament privilegiat în cazul persoanelor care nu dețin permis de conducere. Tocmai de aceea, Curtea a constatat

că soluția pentru îndepărtarea stării de neconstituționalitate rezultate din aplicarea unui tratament juridic distinct între cele două categorii nu poate fi decât constatarea existenței unei inegalități, contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

19. În prezenta cauză, autoarea excepției a formulat critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul penal având ca premisă considerentele anterior expuse, reținute în paragraful 38 al Deciziei nr. 224 din 4 aprilie 2017, apreciind că deficiența de reglementare cuprinsă în art. 335 alin. (2) din Codul penal generează o stare de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 16 din Legea fundamentală, cu același conținut ca și cea referitoare la prevederile art. 335 alin. (1) din Codul penal, astfel cum s-a reținut în decizia precitată.

20. Față de criticile autoarei, Curtea reține că, potrivit art. 335 alin. (2) din Codul penal, conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. Întrucât Codul penal nu stabilește înțelesul noțiunii „vehicul”, definirea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal se face prin trimitere la legislația extrapenală, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cu modificările și completările ulterioare, care constituie reglementarea-cadru în materia circulației pe drumurile publice. Astfel, Curtea reține că, prin prevederile art. 6 pct. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, se stabilește că „tractor agricol sau forestier” este „orice vehicul cu motor, care circulă pe roți sau pe șenile, având cel puțin două axe, a cărui principală funcție constă în puterea sa de tracțiune, conceput în special pentru a trage, a împinge, a transporta ori a acționa anumite echipamente, utilaje sau remorci utilizate în exploatarea agricolă ori forestieră și a cărui utilizare pentru transportul pe drum al persoanelor sau al mărfurilor ori pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor nu este decât o funcție secundară. Sunt asimilate tractorului agricol sau forestier vehiculele destinate efectuării de servicii ori lucrări, denumite mașini autopropulsate;”. Totodată, în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, termenul „tractor” a fost înlocuit cu expresia „tractor agricol sau forestier”, potrivit art. 1 pct. 35 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 29 august 2014.

21. De altfel, prin acest din urmă act normativ au fost transpuse în legislația națională dispozițiile art. 4 alin. (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 potrivit cărora „tractorul agricol sau forestier” înseamnă „orice vehicul cu motor, care circulă pe roți sau pe șenile, având cel puțin două axe, a cărui principală funcție constă în puterea sa de tracțiune, conceput în special pentru a trage, a împinge, a transporta sau a acționa anumite scule, utilaje sau remorci utilizate în exploatarea agricolă sau forestieră și a cărui utilizare pentru transportul pe drum al persoanelor sau al mărfurilor sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor nu este decât o funcție secundară”.

22. Sub acest aspect, Curtea constată că definirea prin normele legale evocate a noțiunilor de „vehicul” sau „tractor agricol sau forestier” este o atribuție exclusivă a legiuitorului, care a înțeles să le acorde o anumită semnificație juridică, fără ca aceasta să fie contrară dispozițiilor sau principiilor

Constituției, în cauză neputând fi reținută o omisiune legislativă cu relevanță constituțională, similar excepției de neconstituționalitate examinate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017.

23. Totodată, din examinarea cuprinsului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea reține că acest act normativ conține reglementări distincte referitoare la tractoarele agricole sau forestiere. În acest sens sunt, spre exemplu, dispozițiile art. 8, ale art. 22 alin. (1), (4) și (6), ale art. 23, ale art. 78 alin. (1), ale art. 80 alin. (1), ale art. 97 alin. (3), ale art. 99 alin. (1) pct. 4 și 12, ale art. 100 alin. (1) pct. 5, 6, 7 și 13, ale art. 101 alin. (1) pct. 1, 4, 10 și 11, ale art. 102 alin. (1) pct. 20 și 29, ale art. 111 alin. (4), ale art. 119 și lit. p) din anexa nr. 1 la ordonanță. Din examinarea prevederilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 referitoare la tractoarele agricole sau forestiere rezultă cu claritate și unele obligații pe care le au conducătorii unor asemenea vehicule, relevantă în acest sens fiind obligația de deținere a unui permis de conducere pentru această categorie [a se vedea art. 23 coroborat cu lit. p) din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002].

24. De asemenea, contrar susținerilor autoarei excepției, Curtea constată că motivarea reținută în paragraful 38 al Deciziei nr. 224 din 4 aprilie 2017 vine în completarea celor menționate anterior, câtă vreme instanța de control constituțional, în construcția raționamentului său, a reținut calitatea de subiect activ al infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal persoanei care posedă permis de conducere, acordat pentru un „vehicul” și care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere (s.n. dar „al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România”). Raportarea de către instanța de control constituțional a categoriei de persoane anterior menționate la persoanele care nu dețin deloc permis de conducere și care conduc pe drumurile publice un tractor agricol sau forestier a fost realizată strict din perspectiva omisiunii legislative cu relevanță constituțională de a include tractoarele agricole și forestiere în ipoteza normativă a art. 335 alin. (1) din Codul penal.

25. Cu privire la invocarea de către autoare a pasivității legiuitorului în ceea ce privește punerea de acord a normei de incriminare de la art. 335 alin. (1) din Codul penal cu dispozițiile Constituției, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 224 din 4 aprilie 2017, Curtea observă că, după pronunțarea acestei decizii, legiuitorul nu a intervenit, potrivit art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, în sensul punerii de acord a prevederilor declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Așa fiind, Curtea reține că autoarea, prin modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate, încearcă în fapt compensarea lipsei de diligență a legiuitorului, prin pronunțarea unei noi decizii de admitere care ar nesocoti exact valorile în considerarea cărora a fost pronunțată Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017, iar standardul de protecție al acestora ar cunoaște o diminuare în consecință.

26. Referitor la neintervenția legiuitorului în sensul punerii de acord a prevederilor declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, având aceleași efecte pentru toate autoritățile publice și toate subiectele individuale de drept. Decizia prin care Curtea Constituțională, în exercitarea controlului concret, a posteriori, admite sesizarea de

neconstituționalitate este obligatorie și produce efecte *erga omnes*, determinând obligația legiuitorului, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale. Termenul în care trebuie îndeplinită obligația constituțională este de 45 de zile, consecința nerespectării sale fiind încetarea efectelor juridice ale dispozițiilor din legile sau ordonanțele constatate ca fiind neconstituționale în vigoare la data efectuării controlului și suspendate de drept pe durata termenului constituțional.

27. Dată fiind natura omisiunii legislative relevată în Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017, Curtea reține că instanța de contencios constituțional nu are competența de a complini acest viciu normativ, întrucât și-ar depăși atribuțiile legale, acționând în sfera exclusivă de competență a legiuitorului primar sau delegat. În consecință, ținând seama de dispozițiile

constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, și de cele ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*În România, respectarea [...] legilor este obligatorie*”, legiuitorul are obligația de a reglementa, în sensul punerii de acord a prevederilor declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, pasivitatea acestuia fiind de natură să determine apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (a se vedea, *mutatis mutandis*, Deciziile nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragrafele 51, 56 și 57, și nr. 163 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2020).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.269/212/2017 al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 225

din 28 aprilie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din capitolul VIII al anexei nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din capitolul VIII al anexei nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Marina-Iulia Nechitoaia în Dosarul nr. 6.166/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și

fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 652D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.166/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din capitolul VIII din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marina-Lulia Nechitoaia într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unui act administrativ de stabilire a drepturilor salariale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată** că art. 16 alin. (1) din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, prin limitarea la două tranșe de vechime a standardului prin raportare la care se calculează indemnizația asistenților judiciari, lasă fără efecte juridice împrejurarea că vechimea în funcție a autoarei excepției se situează în tranșa de vechime 15—20 ani, ajungându-se la încălcarea principiilor nediscriminării și stimulării personalului din sectorul bugetar menționate în art. 6 lit. b) și e) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și a criteriilor prevăzute de art. 8 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, având în vedere că experiența este în mod direct legată de vechime.

6. De asemenea, asistenții judiciari sunt discriminați față de toți ceilalți membri ai personalului din sectorul Justiție, deoarece niciuneia dintre categorii nu i se stabilește salarizarea prin limitarea la doar două tranșe de vechime, neexistând un plafon în acest sens. Invocă, drept argument prin analogie, discriminarea dintre, pe de o parte, cadrele didactice din ciclul primar și, pe de altă parte, cele din ciclul gimnazial, sancționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011.

7. Cu referire la încălcarea dreptului de proprietate privată, autoarea arată că drepturile salariale datorate pentru perioada lucrată sunt drepturi de creanță protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 859 din 16 iunie 2009. De asemenea, susține că exigențele prevăzute de art. 53 din Constituție, așa cum au fost elaborate și interpretate de Curtea Constituțională, nu sunt respectate de dispozițiile legale criticate. Dacă legiuitorul ar fi dorit să facă diferența între salarizarea unui asistent judiciar și cea a unui judecător trebuia să creeze alt sistem de salarizare pentru asistenții judiciari și nu să limiteze în mod artificial vechimea lor în funcție.

8. În sfârșit, cu referire la critica raportată la art. 1 alin. (5) din Constituție privind standardele de calitate a legii, după ce redă pe larg considerente principiale, în special din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, autoarea excepției se rezumă la afirmația că textul criticat este neclar în măsura în care limitează vechimea în funcție la o perioadă prestabilită.

9. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** arată că nu este discriminatorie diferențierea indemnizațiilor de încadrare după criteriul vechimii în funcție, care este aplicabil și judecătorilor, categorie profesională la care se raportează reclamanta, fiind stabilite mai multe tranșe de vechime care să acopere perioada de activitate a unui magistrat în funcție.

10. Cu referire la critica formulată din perspectiva celorlalte standarde constituționale și convenționale invocate, arată că statul are libertatea de a stabili indemnizații convenite diferitelor categorii profesionale care prestează o activitate remunerată, care sunt diferențiate după criterii prevăzute tot de lege, cum este criteriul vechimii în funcție, fără ca aceasta să semnifice o privire a salariatului de dreptul său la salariu pentru munca prestată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 16 din capitolul VIII al anexei nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins: „(1) *Asistenții judiciari numiți în condițiile Legii nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt salariați cu indemnizația lunară de încadrare prevăzută în prezenta anexă la cap. I lit. A nr. crt. 4, aferentă unei vechimi în funcție de la 0 la 3 ani, respectiv de la 3 la 5 ani.*

(2) *Asistenții judiciari beneficiază în mod corespunzător de drepturile prevăzute la art. 24 și 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *Indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi ale asistenților judiciari se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.”*

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai fost examinate din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu referire la critica adusă prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate reprezintă expresia opțiunii legiuitorului în materia salarizării asistenților judiciari, situată în

marja sa de apreciere, permisă de dispozițiile art. 16 din Constituție. Legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (Decizia nr. 458 din 1 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1108 din 28 noiembrie 2021, paragraful 21, sau Decizia nr. 812 din 10 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 4 februarie 2021, paragraful 12).

17. Mai departe, cu referire la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată, este relevantă reiterarea de către Curtea Constituțională a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15 (a se vedea Decizia nr. 889 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 17 mai 2021, paragraful 22).

18. Cu referire la critica potrivit căreia dacă legiuitorul ar fi dorit să facă diferența între salarizarea unui asistent judiciar și cea a unui judecător trebuia să creeze alt sistem de salarizare pentru asistenții judiciari și nu să limiteze în mod artificial vechimea lor în funcție, Curtea a reținut că diferența de tratament juridic în raport cu judecătorii este justificată și de faptul că asistenții judiciari, deși participă la constituirea completului de judecată, îndeplinesc doar un rol consultativ în îndeplinirea actului de justiție, neputându-se pune un semn de egalitate între activitatea desfășurată de aceștia și cea a judecătorilor. Cu toate acestea, recunoscând importanța

activității desfășurate de asistenții judiciari și ținând cont și de obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce le revin acestora, legiuitorul a înțeles să stabilească un nivel al indemnizației corespunzătoare celei a judecătorului cu grad de judecătorie, prevăzută în anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, la cap. I lit. A nr. crt. 4, aferentă unei vechimi în funcție de la 0 la 3 ani, respectiv de la 3 la 5 ani. Această reglementare nu contravine principiului egalității în drepturi, care nu are semnificația omogenității, astfel că situații obiectiv diferite justifică și uneori chiar impun un tratament juridic diferențiat (Decizia nr. 458 din 1 iulie 2021, precitată, paragraful 22).

19. De asemenea, cu referire la aceeași critică, Curtea a mai reținut că acceptarea criticilor formulate cu privire la omisiunea legiuitorului de a reglementa salarizarea asistenților judiciari în raport cu vechimea efectivă în funcție ar echivala cu transformarea Curții Constituționale în legiuitor pozitiv. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 458 din 1 iulie 2021, paragraful 24).

20. În ceea ce privește art. 53 din Constituție, Curtea a precizat că, prin conținutul lor normativ, prevederile de lege criticate nu pun în discuție o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și, prin urmare, dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză (Decizia nr. 458 din 1 iulie 2021, paragraful 25).

21. Având în vedere jurisprudența Curții anterior prezentată, precum și faptul că nu au intervenit elemente noi, de natură să impună reconsiderarea acesteia, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

22. În sfârșit, cu referire la critica raportată la art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea observă că aceasta pune în discuție o simplă chestiune de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, fără să aibă vreo relevanță constituțională.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marina-Lulia Nechitoaia în Dosarul nr. 6.166/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 16 din capitolul VIII al anexei nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 302

din 18 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 2, în special, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și ale art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și ale art. 84 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Emanuel Cătălin Pascari în Dosarul nr. 198/86/2019 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.172D/2019, precum și a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Dumitru Dinu în Dosarul nr. 298/88/2019 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.605D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 mai 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii, și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 1.605D/2019 la Dosarul nr. 1.172D/2019 și, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 18 mai 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 16 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 198/86/2019, **Tribunalul Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și ale art. 84 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Emanuel Cătălin Pascari în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect obligația de a face, și anume efectuarea de către Casa de Pensii

Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne a operațiunii administrative de actualizare a pensiei militare de serviciu.

4. Prin Încheierea din 22 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 298/88/2019, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Dumitru Dinu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de recalculare a pensiei militare de stat.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia invocă atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă ce privesc art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

6. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, autorii excepției susțin, în esență, că atât art. VII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, cât și art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 contravin dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece au fost adoptate de către Guvern fără a exista o situație extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată, sens în care se invocă jurisprudența Curții Constituționale. Totodată, Guvernul nu a motivat urgența adoptării actelor normative criticate, iar în expunerile de motive, acesta prezintă date inexacte, nereale și nefundamentate. De asemenea, dispozițiile criticate contravin și art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece afectează drepturi și libertăți fundamentale și regimul instituțiilor fundamentale ale statului, și anume Forțele armate și Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

7. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă se susține că este încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție, privind principiul previzibilității și accesibilității legii, deoarece legiuitorul recurge la o tehnică juridică inedită, ce încalcă principiile fundamentale ale redactării unui act normativ cu putere de lege, care modifică în mod atipic o lege organică. Se arată că sensul juridic al noțiunii de actualizare a cuantumului pensiei militare de stat, așa cum era reglementat inițial prin Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, care este o lege organică, este golit total de conținut printr-o ordonanță de urgență, fiind transformat într-un fel de indexare parțială a cuantumului pensiei militare de stat, însă nici măcar în forma de indexare prevăzută anterior de Legea nr. 223/2015 sau de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Astfel, în lipsa abrogării exprese a art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015, legiuitorul combină unele elemente juridice ale noțiunii de „indexare” cu unele elemente ale noțiunii de „actualizare” a pensiei militare de stat și face confuzie între actualizare și indexare, rezultând cuantumi medii ale pensiilor militare inferioare celor din sistemul public de pensii. În concluzie, pentru perioada 7 august 2017—28 decembrie 2018, aceeași operațiune administrativă a

fost denumită actualizare, iar începând cu data de 29 decembrie 2018, este denumită indexare. Totodată, dispozițiile art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 împiedică în mod absolut și complet efectuarea operațiunilor de actualizare a cuantumului pensiei militare de serviciu.

8. Cu privire la încălcarea principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, autorii excepției susțin, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate creează un tratament juridic diferit, discriminatoriu, în raport cu categoria socioprofesională a magistraților, care se bucură de dispoziții mai favorabile în ceea ce privește actualizarea pensiilor. Astfel, prevederile criticate încalcă atât principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, cât și principiul interzicerii discriminării consacrat de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sens în care se invocă Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, prin care Curtea Constituțională a statuat că instituirea pensiei militare de serviciu nu reprezintă un privilegiu, constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale cărora trebuie să li se supună militarii. Se mai susține că, la fel ca persoanele care aleg cariera de magistrat, și persoanele care aleg cariera militară au în vedere printre altele (integritate, corectitudine, obiectivitate, profesionalism etc.) și obținerea unor venituri din salarii și pensii, stabile, decente, care să nu încalce noțiunea de „speranță legitimă” în ceea ce privește stabilitatea și coerența legislativă și care să compenseze într-o oarecare măsură inconvenientele ce rezultă din rigoarea statutelor speciale.

9. Pe de altă parte, se susține că dispozițiile criticate creează discriminare față de pensionarii din sistemul public de pensii, deoarece toate pensiile din România, inclusiv cele publice, se indexează atât cu rata medie anuală a inflației, cât și cu 50% din creșterea câștigului salarial mediu brut. Totodată, eliminarea posibilității de actualizare a pensiei militare de stat produce încă o discriminare a militarilor comparativ cu pensionarii din sistemul public de pensii, cel mai recent exemplu fiind cel al majorării punctului de pensie, majorare care nu s-a aplicat și militarilor. În acest sens, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000, precum și jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în fața legii.

10. Autorii excepției mai susțin încălcarea dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituție, referitoare la obligația statului de a lua măsuri de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, precum și a prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, deoarece afectează substanța dreptului la pensie, care este un drept fundamental. Astfel, prin eliminarea *ad aeternam* a operațiunii administrative de actualizare a pensiilor militare de stat, așa cum a fost stipulată inițial în Legea nr. 223/2015, fără specificarea vreunui termen-limită de aplicare a măsurii restrictive, este afectată însăși substanța dreptului fundamental la pensie, care nu cuprinde numai dreptul la stabilirea unui cuantum inițial al pensiei, ci și la actualizarea și indexarea lui.

11. De asemenea, prin lipsa unei actualizări efective a pensiei în funcție de salariul de funcție și de salariul de grad al omologilor în activitate și în lipsa unei indexări în funcție de procentul de 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat, se încalcă dreptul fundamental la pensie, dreptul fundamental la un nivel de trai decent, fidelitatea față de țară și apărarea țării.

12. În critica pe care o formulează, autorii excepției mai arată că adoptarea dispozițiilor criticate s-a realizat fără respectarea condițiilor prevăzute de art. 53 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

13. **Tribunalul Suceava — Secția I civilă** apreciază că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

14. **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că instituirea unor criterii distincte de cele aplicabile unor alte categorii profesionale pentru stabilirea bazelor de calcul al pensiilor pentru militari, poliști și funcționari publici cu statut special întrunește cerințele pentru a fi considerată ca având caracter discriminatoriu, în lipsa unor justificări obiective și rezonabile, care să urmărească un scop legitim, în coordonatele trasate de art. 16 alin. (1) din Constituție.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.605D/2019, în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale. Astfel, în esență, se arată că pensiile militare reglementate de Legea nr. 223/2015 nu au la bază principiul contributivității, asigurându-se de la bugetul de stat. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Cu privire la criticile autorului excepției de neconstituționalitate, apreciază că acestea sunt neîntemeiate, deoarece normele criticate respectă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate, se aplică tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza lor și nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți cetățenești.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse (la Dosarul nr. 1.172D/2019 de către autorul excepției de neconstituționalitate), concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. VII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, precum și ale art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 29 decembrie 2018.

20. Analizând însă susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceștia critică dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și ale art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, din punctul de vedere al neconstituționalității extrinseci, precum și prevederile art. VII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și ale art. 84 (pct. 1 și 2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, din punctul de vedere al neconstituționalității intrinseci, prevederi care modifică art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015.

21. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 2, în special, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, precum și cele ale art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017: „*Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. *La articolul 3, după litera k) se introduc două noi litere, literele l) și m), cu următorul cuprins:*

«l) *solda/salariu lunar net — solda/salariul lunar brut prevăzută/prevăzut la art. 28 alin. (1) din care se deduce contribuția individuală la bugetul de stat, contribuția individuală la bugetul asigurărilor sociale de sănătate și impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare;*

m) *pensia netă — pensia militară de stat stabilită în cuantum brut din care se deduce impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare.»*

2. *Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«Art. 59

Cuantumul pensiilor militare de stat se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă un cuantum al pensiei mai mic, se păstrează cuantumul pensiei aflat în plată.»

3. *Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«Art. 60

La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.»;

— Art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „*Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:*

1. *Articolul 59 va avea următorul cuprins:*

«Art. 59

(1) *Cuantumul pensiilor militare de stat aflate în plată la 31 decembrie a anului anterior se indexează, din oficiu, începând cu 1 ianuarie a anului în curs, cu ultima rată medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la această dată și comunicat de Institutul Național de Statistică.*

(2) *Cuantumul pensiilor militare de stat nu se indexează dacă rata medie anuală a inflației menționată la alin. (1) înregistrează valori negative.»*

2. *Articolul 60 va avea următorul cuprins:*

«Art. 60

(1) *La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.*

(2) *Dacă în urma indexării pensiei militare de stat stabilite potrivit alin. (1) rezultă un cuantum al pensiei nete mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, se acordă acest cuantum rezultat, fără a depăși suma rezultată din aplicarea ratei medii anuale a inflației, în condițiile art. 59 alin. (1), asupra mediei soldelor/salariilor lunare nete în cauză.*

(3) *În cazul indexărilor succesive, cuantumul acordat nu poate depăși suma rezultată din aplicarea ratei medii anuale a inflației, în condițiile art. 59 alin. (1), asupra mediei*

soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei la care se adaugă suma reprezentând intervenția ratei medii anuale a inflației, în aceleași condiții, din operațiunile de indexare anterioare.

(4) *Dispozițiile art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.»*

22. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 2 alin. (2) privind interdicția vreunui grup sau a vreunei persoane de a exercita suveranitatea în nume propriu, art. 4 alin. (1) privind unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 30 alin. (6) și (7) privind libertatea de exprimare, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 42 privind interzicerea muncii forțate, art. 44 alin. (1)—(4) privind dreptul de proprietate, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai decent și alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 115 alin. (1), (2), (4) și (6) privind delegarea legislativă și condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, art. 118 privind forțele armate și art. 119 privind Consiliul Suprem de Apărare a Țării. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 20 aprilie 2021, Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 din 27 octombrie 2020, Decizia nr. 545 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 18 noiembrie 2020, Decizia nr. 828 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 31 ianuarie 2022, sau Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 16 martie 2022.

24. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prin Decizia nr. 687 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 26 februarie 2020, paragraful 35, și prin Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 27, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens, Curtea a reținut că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 au fost invocate două considerente pentru emiterea acestui act normativ. Astfel, Guvernul a invocat necesitatea atenuării discrepanțelor existente între diferite categorii de pensionari, „determinate de cuantumul pensiilor de serviciu care este vădit mai mare față de pensia medie din sistemul public de pensii, sistem care are la bază, printre altele, principiul contributivității, al solidarității și egalității de tratament între asigurații sistemului”. În același timp, Guvernul a arătat că, „în condițiile în care Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice prevede creșteri anuale semnificative ale salariilor, neadoptarea prezentului act normativ, astfel încât actualizarea pensiilor de serviciu să nu se mai realizeze în raport cu majorarea salariilor personalului aflat în activitate, ar produce efecte negative considerabile asupra bugetului de stat, din care sunt suportate”. Curtea a reținut că, în contextul în care o modificare legislativă

de amploare, așa cum este cea determinată de adoptarea unei noi legi-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, este susceptibilă să determine un impact bugetar semnificativ, ce reclamă adoptarea unor măsuri urgente menite să prevină apariția unor consecințe negative considerabile asupra bugetului de stat, aceasta poate fi privită ca o situație ce are caracter extraordinar, în sensul reținut în jurisprudența Curții Constituționale referitoare la condițiile impuse de Constituție pentru adoptarea ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

25. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, prin Decizia nr. 808 din 7 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 14 februarie 2022, paragraful 17, Curtea, analizând preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, a reținut că Guvernul a invocat prevederile Programului de guvernare 2018—2020 referitoare la fundamentarea strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2019—2021, a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019 și necesitatea ca aceste măsuri să fie aprobate prin acte normative, luând în considerare că măsurile de protecție socială propuse sunt menite să vină în sprijinul populației, atât prin majorarea unor drepturi sociale acordate, cât și prin menținerea unora, fără a periclita bunăstarea socială a acestora. De asemenea, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se rețin următoarele: „Cu privire la art. 59 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, se propune înlocuirea noțiunii juridice de actualizare cu cea de indexare, deoarece, pe de o parte, aceasta este operațiunea *de facto* care se realizează prin aplicarea ratei medii anuale a inflației la pensia militară de stat și, pe de altă parte, aceeași noțiune juridică este folosită în normele juridice care reglementează beneficiul rezultat din aplicarea acestei rate. Totodată, soluția legislativă propusă la alin. (2) al art. 59 din Legea nr. 223/2015 sprijină, clarifică și eficientizează activitatea caselor de pensii sectoriale din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională prin faptul că acestea nu mai efectuează activități inutile și nu mai angrenează în acest sens resurse umane și materiale.” Având în vedere aceste precizări și ținând cont de preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în care se precizează că „neadoptarea în regim de urgență a măsurilor fiscal-bugetare propuse ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice”, Curtea a constatat, pe de o parte, caracterul urgent al adoptării măsurilor, acestea fiind necesare la fundamentarea strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2019—2021, a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019. Urgența este, așadar, motivată în cuprinsul ordonanței de urgență criticate. Pe de altă parte, situația care impune adoptarea acestor măsuri constituie o stare de fapt obiectivă, independentă de voința Guvernului, care poate fi încadrată în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere, pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 536 din 15 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 din 13 octombrie 2021, și Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.091 din 16 noiembrie 2021).

26. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea prevederilor art. 61 alin. (1) și ale art. 115

alin. (1) și (2) din Constituție, prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, precitată, paragrafele 56—58, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate. Astfel, referitor la competența Guvernului de a adopta acte cu caracter normativ cu putere de lege, Curtea a reținut că s-a pronunțat printr-o jurisprudență vastă în care a statuat că prevederile art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție conferă Parlamentului calitatea de unică autoritate legiuitoare a țării, iar, în virtutea acestui monopol legislativ, Parlamentul este singura autoritate publică ce adoptă legi. În sistemul constituțional român, regula este aceea că Guvernul nu dispune de dreptul de reglementare primară a relațiilor sociale, ci doar de dreptul de a adopta legislația secundară. Cu toate acestea, Constituția instituie prin art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1)—(3) competența Guvernului de a emite ordonanțe, deci o competență normativă derivată dintr-o lege de abilitare, adoptată de Parlament, prin care unica autoritate legiuitoare din România delegează, pentru un interval limitat de timp, competența de legiferare în domenii strict delimitate de Constituție și de legea de abilitare. Mai mult, sub aspectul competenței de legiferare, Curtea a reținut că relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 63 din 8 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017, paragrafele 89—91).

27. Cât privește critica de neconstituționalitate intrinsecă referitoare la existența unui tratament diferit între beneficiarii pensiilor militare de stat și pensionarii din sistemul public de pensii, supuși reglementării Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 828 din 9 decembrie 2021, paragraful 14, că, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, Curtea a constatat că cele două categorii de persoane comparate se află în situații obiectiv diferite, fapt relevant, de altfel, și prin reglementarea separată, în acte normative distincte, a dreptului la pensie acordat militarilor și a pensiilor din sistemul public. Curtea a arătat că, deși după intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, pensiile militarilor au devenit pensii în sistemul public și au constituit ulterior obiectul de reglementare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, legiuitorul, adoptând Legea nr. 223/2015, a înțeles să reinstituie un regim juridic diferit pentru militari și să acorde beneficiul pensiei de serviciu, și nu dreptul la pensie calculată în raport cu principiul contributivității. Prin urmare, existența unui mod diferit de calcul al pensiei, inclusiv sub aspectul actualizării quantumului acesteia, nu este contrară principiului egalității în drepturi. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că, întrucât se realizează periodic, indexarea pensiei se supune prevederilor în vigoare la momentul indexării, potrivit principiului *tempus regit actum*, astfel că nu se poate vorbi de un drept câștigat în temeiul unor reglementări

anterioare, care nu mai sunt în vigoare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 687 din 31 octombrie 2019, paragraful 30, și Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, paragraful 28).

28. Cât privește susținerile referitoare la pretinsa discriminare pe care dispozițiile de lege criticate o creează în raport cu alte categorii de beneficiari ai pensiilor de serviciu, cum sunt magistrații, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2021, paragraful 24, că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii de serviciu nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie, legiuitorul este liber să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebiri de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție (în același sens sunt și Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019, și Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019).

29. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, prin Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2021, paragraful 25, Curtea a reținut că nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevăd cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia. Referitor la critica formulată din perspectiva dreptului de proprietate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Decizia din 2 martie 2006, pronunțată în Cauza *Mamonov împotriva Rusiei*, articolul 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor nu poate fi înțeles în sensul că îndreptățește o persoană la o pensie într-un anumit cuantum. De asemenea, prin Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea Constituțională a statuat următoarele: „*Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil*”. În aceste condiții, nu se încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

30. Cât privește critica referitoare la încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea, referindu-se la dreptul legiuitorului de a modifica legislația în ceea ce privește modul de actualizare a pensiilor militare de stat, a amintit, la paragraful 28 al Deciziei nr. 543 din 2 iulie 2020, cele reținute anterior prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, potrivit căror art. 47 alin. (2) din Constituție, deși consacră dreptul la pensie, nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a cuantumului acesteia în viitor. Din contră, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 1.140 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, „valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recorelare a pensiilor anterior stabilite, ca și indexarea acestora, nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile”.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

32. Referitor la critica privind încălcarea art. 47 alin. (1) din Constituție, în ceea ce privește asigurarea unui nivel de trai

decent, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, conceptul de „*nivel de trai decent*” nu este definit de Constituție. Mai mult, nici mijloacele de realizare a acestui obiectiv nu sunt prevăzute de Constituție, legiuitorul fiind chemat, în spiritul acestui text constituțional, să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitatea socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, cât și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. În același spirit, Constituția consacră, în chiar art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligă statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

33. Or, în cauză, Curtea reține că nu există un drept fundamental la actualizarea sau indexarea pensiei de serviciu, după cum nu există dreptul fundamental la un anumit cuantum al pensiei de serviciu, astfel că dispozițiile criticate referitoare la cuantumul pensiilor militare de stat, la actualizarea și la indexarea acestora nu contravin dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituție.

34. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea reține că și aceasta este neîntemeiată, deoarece legiuitorul are dreptul să modifice sau să completeze dispozițiile de lege referitoare la indexarea sau actualizarea pensiilor de serviciu, evident cu respectarea celorlalte dispoziții și principii constituționale. De altfel, indexarea pensiei se supune prevederilor în vigoare la momentul indexării, potrivit principiului *tempus regit actum*, astfel că nu se poate vorbi de un drept câștigat în temeiul unor reglementări anterioare, care nu mai sunt în vigoare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, paragraful 28).

35. În final, Curtea observă că, întrucât nu a fost reținută afectarea vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale, prin adoptarea art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și a art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au fost respectate dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție.

36. Cât privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 2 alin. (2) privind suveranitatea, ale art. 4 alin. (1) privind unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi, ale art. 30 privind libertatea de exprimare, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 42 privind interzicerea muncii forțate, ale art. 54 privind fidelitatea față de țară, ale art. 55 privind apărarea țării, ale art. 118 privind forțele armate și ale art. 119 privind Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauza de față.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emanuel Cătălin Pascari în Dosarul nr. 198/86/2019 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă și de Dumitru Dinu în Dosarul nr. 298/88/2019 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. VII, în ansamblul său, și ale art. VII pct. 2, în special, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, precum și ale art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Suceava — Secția I civilă și Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Planului de restructurare operațională a Societății ROMAERO — S.A. pentru perioada 2022—2031

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă Planul de restructurare operațională a Societății ROMAERO — S.A. pentru perioada 2022—2031, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre, care se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Măsurile incluse în planul de restructurare operațională prevăzut la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor actelor normative aplicabile, precum și cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
Florin Marian Spătaru
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 10 august 2022.
Nr. 1.004.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unei suprafețe de 22,8774 ha teren cu destinație agricolă din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate

Având în vedere Sentința civilă nr. 424 din 21.04.2017, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 8.704/225/2016, definitivă prin Decizia civilă nr. 677A din 7.09.2017, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, Decizia civilă nr. 455 din 28.02.2005, pronunțată de Curtea de Apel Craiova, în Dosarul nr. 7.406/CIV/2004, irevocabilă, Sentința civilă nr. 3.166 din 28.06.2004, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 3.043/2004, definitivă, Sentința civilă nr. 2.086 din 30.05.2016, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 2.802/225/2015, definitivă prin Decizia civilă nr. 1.146/A din 25.10.2016, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, Sentința civilă nr. 3.135 din 7.06.2011, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 8.944/225/2009, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1.456/R din 24.11.2011, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, Sentința civilă nr. 1.428 din 23.03.2004, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 7.159/2003, Sentința civilă nr. 4.621 din 27.11.2013, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 2.497/225/2013*, definitivă prin Decizia civilă nr. 49 din 3.03.2014, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, Sentința civilă nr. 928 din 2.03.2004, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 7.158/2003, definitivă,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 6 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, al art. 288 alin. (1), art. 299, art. 361 alin. (1), (3) și (4), precum și al art. 362 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului a suprafeței de 22,8774 ha teren cu destinație agricolă, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, conform legii.

(2) Predarea-preluarea suprafeței de teren se face prin încheierea unui protocol între Agenția Domeniilor Statului și

Comisia locală de fond funciar Breznița-Ocol, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.705//2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, iar Agenția Domeniilor Statului își va modifica corespunzător datele din evidența contabilă.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea
Președintele Autorității Naționale
pentru Restituirea Proprietăților,
Cristina Florentina Stanca
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 10 august 2022.
Nr. 1.026.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil care se transmite din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului (CUI 12708834), în vederea reconstituirii dreptului de proprietate

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare		Valoarea de inventar (lei)
			Descrierea tehnică	Adresa	
145468 (parțial)	8.05.01	Teren agricol	22,8774 ha, din care 22,6697 ha vii și 0,2077 ha drumuri Date cadastrale: T 39 — P5666, P5669, T 42 — P5848, P5852, P5853, T 44 — P5914, P5916, P5915, P5977, P5974, P5971, P5970, P5987, P5988, P6006, P5976, P5902, P5905, T 45 — P6131, 6089, 6090, 6091, 6102, 6103	Țara: România; județul: Mehedinți; Drobeta-Turnu Severin, nr. —	214.134,67

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în lei începând cu perioada de aplicare
24 iulie—23 august 2022**

În baza dispozițiilor art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15—17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 iulie—23 august 2022, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,48% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 9 august 2022.

Nr. 23.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve
minime obligatorii constituite în lei începând
cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2022**

În baza dispozițiilor art. 5 și ale art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2022, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii constituite în lei este de 9,75% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 9 august 2022.

Nr. 24.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele
de rezerve minime obligatorii în valută începând cu perioada
de aplicare 24 august—23 septembrie 2022

În baza dispozițiilor art. 5 și ale art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2022, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii constituite în valută este de 3,25% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 9 august 2022.
Nr. 25.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

